

[Ib Christensen]

I en genbrugstid kan det ikke være hensigtsmæssigt, hvis et fag som skomagerfaget uddør på grund af manglende uddannelsesmuligheder.

Der er tilsyneladende planer i gang i undervisningsministeriet om etablering af EFG-uddannelse for nådlere, reparations-skomagere og ortopædiske skomagere.

Men øjensynligt har det været svært at få planerne fremmet.

Besvarelse (21/2 79):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

I de senere år har uddannelserne inden for skomagerfaget kun været gennemført som lærlinguddannelse inden for ortopædiskomagerfaget.

Elever, der gennemgår EFG-basisuddannelsen inden for servicefagernes område – inden for området »skind, sko og sejl« – kan efter basisuddannelsen påbegynde mesterlæren og opnå afkortet uddannelsestid.

Undervisningsministeriet er bekendt med, at der fra arbejdsmarkedets parter medio januar 1979 er rettet henvendelse til erhvervsuddannelsesudvalget for servicefagene om iværksættelse af EFG-uddannelser for skomagere.

Så snart der foreligger et konkret forslag til uddannelse, vil vi i undervisningsministeriet tage sagen op.

Jeg kan tilføje, at det er min opfattelse, at det er af væsentlig betydning, at vi her i landet fastholder vore håndværksmæssige traditioner, og i undervisningsministeriet vil vi gøre, hvad der er muligt, for at iværksætte de nævnte uddannelser.

Til *statsministeren* (14/2 79) af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Er det udtryk for en ændret udenrigspolitisk praksis, at det er de politiske partier, der forhandler om dansk sikkerhedspolitik med repræsentanter for det sovjetiske kommunistpartis centralkomité i Moskva?«

(Spm. nr. 603).

Begrundelse.

Ifølge dagspressen (Berlingske Tidende af 11.ds.) har en delegation fra socialdemokratiet, anført af kommunistelskeren, folketings-

medlem Kjeld Olesen, ført sikkerhedspolitiske samtaler i Moskva blandt andet i relation til en øget aktivitet i Østersøen.

Det har hidtil været fremskridtspartiets opfattelse, at slige forhandlinger enten foretoges på regerings- eller på NATO-plan – og ikke af de enkelte partier i folketinget.

Kun derved kan det igennem folketingets kontrol i det udenrigspolitiske nævn sikres, at der er overensstemmelse mellem regering og folketing i tilrettelæggelse af udenrigspolitikken.

Derimod er det uhyre farligt, hvis det største regeringsparti flytter udenrigspolitikken uden for folketings- og regeringsregie.

Besvarelse (23/2 79):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Udgangspunktet for spørgsmålet er forkert. Der har ikke været ført forhandlinger mellem socialdemokratiet og Sovjetunionens kommunistiske parti om Danmarks sikkerhedspolitik eller om noget som helst andet spørgsmål.

Det besøg, som spørgsmålet drejer sig om, var af studiepræget karakter svarende til kontakter, som en række andre vesteuropæiske socialdemokratier gennem årene har haft med Sovjetunionen. Formålet med sådanne kontakter er at bidrage til en klargøring af de synspunkter, der gør sig gældende hos dem og hos os og derigennem at muliggøre en kritisk dialog om samfundsopfattelserne.

Det er klart, at Danmarks udenrigspolitik alene er regeringens ansvar. Det udelukker imidlertid ikke, at kontakter på andre niveauer kan være nyttige. Jeg har da også selv tidligere som formand for socialdemokratiet haft tilsvarende kontakter med andre østeuropæiske lande.

Til *ministeren for Grønland* (14/2 79) af:

Lars Emil Johansen (SF):

»Nærer ministeren i forbindelse med ansættelse af danske journalister ved Grønlands Radio betænkelighed ved, at journalister med et offentligheden bekendt (parti)politisk engagement og ståsted har fast og daglig adgang til en radioavis-mikrofon, idet det er betydningsfuldt netop i disse overgangsåre, at danske, der har deres virke i Grønland som